Dosar nr. 4r-1539/25 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
PIGD nr. 4-24141830-02-4r-07052025 Judecător: Postolachi Tatiana

D E C I Z I E

23 octombrie 2025 mun. Chișinău
Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecătorul Bulhac Ion
Judecătorii Pîslariuc Vitalie și Mămăligă Natalia

examinând în şedinţă de judecată, *fără participarea părţilor*, recursul declarat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Fîrfa Fiodor, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 13 martie 2025, prin care s-a admis contestația depusă de contravenientul Levcă Alexandru *****, născut la *****, IDNP: *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. ***** din 21 noiembrie 2024 şi deciziei de sancționare din 21 noiembrie 2024, întocmit în privința lui Levcă Alexandru *****, în temeiul art.240 alin. (1) Cod contravențional, s-a anulat decizia de sancționare din 21.11.2024, emisă în privința lui Levcă Alexandru *****, învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravențional, și s-a încetat procesul contravențional, pe motivul lipsei faptului contravenției.

Procedura de înștiințare a părților a fost respectată.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

C O N S T A T Ă :

Soluția și argumentele instanței de fond.

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. ***** din 21 noiembrie 2024, întocmit de către agentul constatator cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Fîrfa Fiodor, s-a reținut în acțiunile contravenientului Leică Alexandru săvârșirea contravenției prevăzute de art.240 alin.(1) din Codul contravențional, iar prin decizia asupra cazului cu privire la contravenție, în privința lui Leică Alexandru i s-a aplicat sancțiune sub formă de amendă în mărime de 10 unități convenționale, ceea ce constituie 500 lei și 2 puncte de penalizare, pentru faptul că la aceeași dată, ora 23:16, aflându-se în mun.

Chișinău, str. Calea Basarabiei, la volanul mijlocului de transport de marcă Ford de model Fusion cu n/î **********, nu a respectat indicatoarele de semnalizare rutieră și de acordare a priorității de trecere, ignorând prevederile indicatorului 2.2 „Trecerea fără oprire interzisă”.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr.***** din 21 noiembrie 2024 și cu decizia de sancționare din aceeași dată, Leică Alexandru, la 3 decembrie 2024, a depus contestație, prin care a solicitat anularea deciziei de sancționare din 21.11.2024, cu încetarea procesului contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 13 martie 2025 s-a admis contestația depusă de contravenientul Levcă Alexandru *****, născut la *****, IDNP: *****, împotriva procesului verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. ***** din 21 noiembrie 2024 şi deciziei de sancționare din 21 noiembrie 2024, întocmit în privința lui Levcă Alexandru *****, în temeiul art. 240 alin. (1) Cod contravențional. S-a anulat decizia de sancționare din 21.11.2024, emisă în privința lui Levcă Alexandru *****, învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin.(1) Cod contravențional, și s-a încetat procesul contravențional, pe motivul lipsei faptului contravenției.

Solicitările recurentului:

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Fîrfa Fiodor, a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 13 martie 2025, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție a respectat normele procesuale și materiale expuse, a prezentat probele acumulate, care servesc la constatarea existenței contravenției și la identificarea făptuitorului.

În drept își întemeiază poziția pe următoarele prevederi legale și anume art. 374 alin.(2), art.385, art. 425, art. 440, art. 442 Cod contravențional.

Procedura de citare a părților.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Colegiul Penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei

contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Aprecierea instanței de recurs.

Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanţă în raport cu argumentele recursului declarat, Colegiul Penal ajunge la concluzia că recursul declarat de agentul constatator Fîrfa Fiodor este unul nefondat, hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 13 martie 2025 urmând a fi menținută fără modificări, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

În conformitate cu prevederile art.458 alin.(1) Cod contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În corespundere cu art. 462 alin. (1) Cod contravenţional, hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată şi motivată.

Conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, pronunţarea de către instanţele judecătoreşti a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligaţiunea instanţei judecătoreşti de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerinţelor acţiunii, precum şi, argumentelor invocate de către părţi întru admiterea sau respingerea acestora (cauza *Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999*). În cazul în care instanţa de judecată se abţine de a da un răspuns special şi explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părţii care a formulat-o posibilitatea de a şti dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza *Hiro Balani vs. Spania, 1994*).

Conform prevederilor art.8 alin.(2) Cod contravenţional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În temeiul prevederilor art. 10 Cod contravenţional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională.

Normele consacrate la alin.(2)- (3) ale art. 374 Cod contravenţional stabilesc că procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea şi soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârșirea contravenției. Procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internațional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Conform art. 375 alin. (1), (2) și (3) Cod contravenţional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În corespundere cu prevederile art.440 alin. (1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanță de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform prevederilor art.442 alin.(1) Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

În accepțiune art. 425 Cod contravenţional, probele sînt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul

următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită”.

În fapt, reieșind din materialele cauzei se reține că, procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. ***** din 21 noiembrie 2024, întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Fîrfa Fiodor, s-a reținut în acțiunile contravenientului Leică Alexandru săvârșirea contravenției prevăzute de art.240 alin.(1) din Codul contravențional, iar prin decizia asupra cazului cu privire la contravenție, în privința lui Leică Alexandru i s-a aplicat sancțiune sub formă de amendă în mărime de 10 unități convenționale, ceea ce constituie 500 lei și 2 puncte de penalizare, pentru faptul că la aceeași dată, ora 23:16, aflându-se în mun. Chișinău, str.Calea Basarabiei, la volanul mijlocului de transport de marcă Ford de model Fusion cu n/î **********, nu a respectat indicatoarele de semnalizare rutieră și de acordare a priorității de trecere, ignorând prevederile indicatorului 2.2 „Trecerea fără oprire interzisă”.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 13 martie 2025 s-a admis contestația depusă de contravenientul Levcă Alexandru *****, născut la *****, IDNP: *****, împotriva procesului verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. ***** din 21 noiembrie 2024 şi deciziei de sancționare din 21 noiembrie 2024, întocmit în privința lui Levcă Alexandru *****, în temeiul art. 240 alin. (1) Cod contravențional. S-a anulat decizia de sancționare din 21.11.2024, emisă în privința lui Levcă Alexandru *****, învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin.(1) Cod contravențional, și s-a încetat procesul contravențional, pe motivul lipsei faptului contravenției.

Din analiza materialului probator pe care s-a bazat agentul constatator la sancționarea lui Leică Alexandru, instanța de recurs constată că la dosar nu a fost anexat nici o probă, decât doar procesul-verbal cu privire la contravenție. În consecință, instanța nu a putut identifica vreo probă concretă care ar confirma existența contravenției prevăzute la art.240 alin. (1) din Codul contravențional, și anume nerespectarea de către conducătorul vehiculului a indicatoarelor rutiere de prioritate, a indicatoarelor de interzicere și de sens obligatoriu, a marcajului de pe

partea carosabilă a drumului privind acordarea dreptului prioritar de circulație și a celui destinat vehiculelor de rută.

Această lipsă absolută de probatoriu obiectiv face imposibilă stabilirea existenței faptei contravenționale, cu atât mai mult că procesul-verbal cu privire la contravenție nu este însoțit de alte mijloace de probă relevante, cum ar fi explicațiile părților, declarațiile martorilor, fotografii, înregistrări video sau constatări tehnico-științifice. Or, conform art. 425 alin. (1) și (2) din Codul contravențional, probele în procesul contravențional trebuie să fie dobândite în condițiile legii și să constituie elemente de fapt menite să ateste existența sau inexistența contravenției, vinovăția persoanei sancționate și celelalte circumstanțe relevante cauzei. Probele pot fi administrate prin diverse mijloace, inclusiv proces-verbal, înregistrări audio-video, declarații sau înscrisuri, însă în speță, niciuna dintre aceste forme nu este prezentă în mod concret și valabil în dosar.

În lipsa acestor elemente, se constată încălcarea principiului legalității sancționării, întrucât orice răspundere contravențională trebuie să se bazeze pe probe certe și verificabile. Aplicarea unei sancțiuni în lipsa probelor înseamnă o încălcare directă a dreptului la apărare și a prezumției de nevinovăție, principii fundamentale consfințite atât de legislația națională, cât și de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte. Astfel, agentul constatator a eșuat în îndeplinirea obligației procesuale de a administra probe suficiente și legale care să justifice întocmirea procesului-verbal și aplicarea sancțiunii contravenționale.

Mai mult, prezentarea doar a procesului verbal cu privire la contravenție fără a demonstra veridicitatea acestuia prin alte dovezi care să confirme fapta imputată, denotă o abordare superficială și neconformă cu standardele minime de diligență impuse de lege funcționarilor publici cu atribuții în domeniul constatării contravențiilor. O asemenea conduită nu doar că afectează legalitatea actului sancționator, ci compromite și încrederea în corectitudinea procedurii administrative contravenționale.

Prin urmare, instanța de recurs reține în mod justificat că probele administrate în cauză sunt inexistente în sens juridic, iar în aceste condiții, temeinicia și legalitatea sancțiunii aplicate nu pot fi confirmate. Acest fapt atrage în mod legitim concluzia că hotărârea instanței de fond, prin care s-a dispus anularea deciziei agentului constatator, este corectă și întemeiată, fiind unica măsură juridică posibilă în vederea restabilirii legalității și garantării drepturilor persoanei vizate.

Respectiv, Colegiul Penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, în corespundere cu art. 375 alin.(3) Cod contravențional, concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod

se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În această ordine de idei, Colegiul Penal subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționare contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil (Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30).

Astfel că, instanța de recurs explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Deci, judecarea cauzei contravenționale în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, hotărârea cuprinzând circumstanțele constatate, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

În această ordine de idei, Colegiul Penal conchide că argumentele invocate în recurs, nu şi-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea

controlului ierarhic superior, motiv pentru care recursul declarat de către agentul constatator Fîrfa Fiodor împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 13 martie 2025, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea fără modificări a soluției instanței de fond, care este legală, obiectivă și corectă.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), art.474 Cod contravenţional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Fîrfa Fiodor, și se menține hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 13 martie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător ***Bulhac Ion***

Judecător ***Pîslariuc Vitalie***

Judecător ***Mămăligă Natalia***